

село въ село со песни и хора, нмеемъ царевнъ байракъ со бѣль-
карсть во стреле. *ѡб. рп. 523.*

Дѣва с. ж. дѣва, дѣвственица: Невѣста-та ако излѣзе дѣва,
пращать кыткъ у момины и у кумъ-тъ; ако ли не излѣзе дѣва, не-
пращать, а малко ѿ помърать и негодувать нѣколко врѣмя. *Ч. 25.*
Ако ли невѣста-та не излѣзе дѣвѣ, обажда женихъ-тъ на деверъ-тъ,
и той веднага въспира свирны-тъ и хоро-то, развали ся сватба-та, и
всѣкой посраменъ бѣга на вратъ на главѣ, да не остане врѣху му
угурсулукъ-тъ. *ѡб. 25.* И тогава младоженикъ-тъ не е длѣженъ да
плаща агарлакъ, нито дарове да дава на родители-тъ ѿ; а и каква-
то да излѣзе въ дѣвство-то, трѣбова да му е приета (*пристанка-та*).
ѡб. 27. И той ми е чисту као чиста Дефа, Та ша прави взметъ дури
на Бога. *Вс. 88. Ср. облѣжж.*

Деверъ с. м. Деверче Деверчина Деверувамъ *ум.* дѣ-
верь, дружка: Кога ти доде сватба-та... Лекичко да ся поклониш, На
свекър и на свекърва, И на по-стара етърва, Най на малко-то дѣ-
верче. *Д. 18, 5. 8. 10—12.* Повърнѣ се тодоркн девер Та невѣсти
ковчеже не дава Що-то ѿ свекър обрече. *ѡб. 25, 90—92.* Дѣвере, драги
дѣвере! *ѡб. 96.* И на синове (*Миленка*) думаше: Скуп ми якте и пийте,
Редом си рѣка цѣлувайте, Че ще Лало (*най-мѣненкѣя*) девер да иде
Девер за уйча си Нягула... На двора джелати додохѣ, Девер Лала
найдохѣ Па му глава обзехѣ За уйча му, за Нягула. *ѡб. 30, 34—38.*
56—59. Излезе сватба да посрещне.. Кумови и ви стари сватови И
девет млади девери! *ѡб. 45, 55. 58—60.* Си покане сто свато'и, Сто
свато'и, петъ кумо'и, И четпри деверчнина. *М. 24.* Си калеса Стефанъ
харенъ юнакъ Сто кумове, сто старисватове, И двамина премлади
девера. *М. 69.* Вчера си биле петъ свадби, Петъ калешки ся трагнали,
Всекого си калесале, Коя кума, коя старосватка, Коя деверова май-
чица. *ѡб. 80.* Като сѣ на конче покачи, Младо деверче питаше—*ѡб.*
89. Побратиме ле Ю'ане! Викай мя деверъ поводникъ, Калини да де-
верувамъ, Калини, на мое-то либе! *ѡб. 130.* Какъ малъ деверъ не-
веста що водить, Така и ти шестъ краля ке водишъ. *ѡб. 143.* Тога
Яна веле на нейно деверче. *ѡб. 169.* „Стани ми, стани девойче, Све-
карва оганъ завали, Золви ти кукѣ смето'а, Деверъ ти дукань отвори.“
ѡб. 484. Не деверуй постаръ деверъ, малко мома, Не валка ѣ, постаръ
деверъ, чораби-те, Не мърши ѣ, помалъ деверъ, руса коса. *ѡб. 544.*
Ей девере, ей пере жераве, Ей идете на Стара планина. *ѡб. 659.* Лудо
ѿ порти затворило, Девери куче пустнали, Седи ми керко, ми (*мѣ*) хо-
дишъ. Девойче мило хубаво! *В. 44.* Вторникъ прѣзъ день-тъ ходять
девере-тъ та калесвать всичкы-тъ роднини и можковы и момины, и